

Er werden 2 huishoudelijke vergaderingen gehouden, t.w. op 28 januari en 18 november. Twee excursies werden georganiseerd en wel op 9 april naar Delden en op 15 oktober naar „De Beer”.

De tijdschriften „Ardea” en „Limosa” verschenen elk in twee afleveringen, resp. met 192 en 288 blz.

De Oecologische Kring kwam bijeen op 4 maart met de volgende agenda: C. Swennen over: Ons onderzoek van het wad en de wadvogels; A. L. Spaans: De bewegingen van de vogels, in het bijzonder van de meeuwen, onder invloed van de getijden; J. B. Hulscher: Het voedsel van de Scholekster. De tweede bijeenkomst op 9 december was gewijd aan de Koolmees met de onderwerpen: A. Blok: Experimentele populatiestudie op Vlieland; J. A. L. Mertens: Pauzes in het voortplantingsritme, en H. N. Kluijver: Het aantal eieren per legsel, onbevuchte eieren en z.g. nestdotjes.

Afdeling Club van Nederlandse Vogelkundigen. In de bezetting van het bestuur der afdeling kwam dit jaar geen wijziging, doordat de heer J. G. van Marle, die aan de beurt van aftreden was, op de vergadering van 26 februari bij acclamatie werd herkozen.

Op de vergadering van 26 februari werden de heren M. van Aerle, Chr. van Orden, J. H. Ros en A. B. Wittgen tot leden van de afdeling benoemd. Aan de afdeling ontviel door overlijden de heer D. A. Blauw.

Ledenvergaderingen werden gehouden op 26 februari en 5 november. Op de vergadering van 26 februari hield de heer P. A. Hens een lezing over de ontwikkeling van de avifauna der provincie Limburg sedert de oorlogsjaren. Op de vergadering van 5 november hield de heer H. van Dongen een lezing over de invloed van de kunstmatige bevoeding op de vogelstand in Meyendel.

De afdeling hield op 27 en 28 mei een tweedaagse voorjaarsexcursie naar de Leemkuilen bij Stiphout en het landgoed „De Utrecht”. De najaarsexcursie werd wederom naar Texel gehouden en wel op 23 en 24 september. Op beide dagen werd een exemplaar van de Gestreepte Strandloper (*Calidris melanotos*) door de deelnemers waargenomen.

Op 31 december bestond de afdeling uit 10 ereleden en 132 leden.

Commissie voor de Nederlandse Avifauna. In de loop van het jaar kwam de commissie gereed met het opstellen van een avifaunistische lijst. Door overbezetting van de drukker was het niet mogelijk de lijst nog in dit jaar in druk te doen verschijnen.

De secretaris, M. J. Tekke.

Literatuur

D. A. BANNERMAN: *The Birds of the British Isles*. — OLIVER & BOYD, Edinburgh and London, 1961, Vol. X, x en 320 blz., 23 platen in kleurendruk. Prijs 63 s.

In dit deel wordt de behandeling van de Scolopacidae voortgezet, aanvangend met *Limicola falcinellus*, waaraan toegevoegd een bijdrage van Dr. Blair over de verspreiding, trek en broedgewoonten van de soort in Scandinavië. Dan volgen de Oeverlopers, door de auteur in tegenstelling met de B.O.U.-Checklist niet verenigd met het genus *Tringa*, maar gerekend tot het geslacht *Actitis*; hierbij nam Prof. Sutton van de Universiteit van Oklahoma de behandeling van de Amerikaanse Oeverloper (*macularia*) voor zijn rekening. — Wel tot het genus *Tringa* rekent Bannerman, behalve de Bosruiter (waarvan in 1959 en 1960 weer een broedgeval in Schotland werd geconstateerd), het Witgatje (met uitvoerige gegevens over twee mogelijke broedgevallen, resp. in 1917 in Westmorland en in 1959 in Inverness) en de Amerikaanse Bosruiter (*solitaria*, bewerkt door Sutton), ook de Terek Ruiter, die in de B.O.U. Checklist nog onder de

genusnaam *Xenus* werd vermeld en tot en met 1959 een 12-tal malen werd aangetroffen. — In overeenstemming met de A.O.U.-Checklist handhaaft de schr. echter de genusnaam *Totanus* voor de Geelpootruiters (*flavipes* en *melanoleucos*), Tureluur, Zwarte en Groenpootruiter en Poelruiter (*stagnatilis*). De behandeling van beide eerstgenoemde species is in verband met het plotselinge overlijden van Prof. Rowan van de Universiteit van Alberta overgenomen door diens vriend Thomas Randall. Bij de Tureluur geeft Dr. Harrison een uitvoerige uiteenzetting over de verschillen tussen de drie op de Britse eilanden voorkomende subspecies *robustus*, *britannicus* en de nominatform *totanus*, de laatste zeer talrijk bij strenge koude op het continent. De broedgewoonten van de Zwarte Ruiter zijn behandeld door Blair, terwijl het hele caput over de Groenpootruiter is geschreven door Mevrouw Nethersole-Thompson, de echtgenote van de auteur van een speciaal werk over deze soort. Bij de Poelruiter wordt uitgebreid stilgestaan bij gegevens, verstrekt door Dr. Horvath van het Hongaarse Nationale Museum, over de verbreiding als broedvogel in Hongarije sinds de eerste wereldoorlog, toen dat land werd beschouwd als het voornaamste broedgebied in Europa, terwijl de soort er thans alleen nog op de trek wordt aangetroffen. — De slechts 2 × (in 1914) aangetroffen Grijze Ruiter van Oost-Siberië wordt door de auteur (contra de B.O.U. Checklist) evenmin tot het genus *Tringa* gerekend, maar vermeld als *Heteroscelus brevipes*. — Dan volgen de Charadriidae; eerst de Bontbek, met *tundrae* als doortrekker, terwijl *semipalmatus* (1 vondst) zowel door schr. als door Sutton, die de verdere behandeling voor zijn rekening nam, als een aparte species wordt beschouwd (contra de B.O.U. Checklist). Bij de Kleine Plevier geeft Mr. Parrinder een overzicht van de status in Brittannië en worden o.a. ook de publicaties van Sluiters over het gedrag in de territoria aangehaald. De Strandplevier, vroeger regelmatige broedvogel in Kent en Sussex, liep sinds 1930 snel achteruit en na 1955 zijn geen positieve gevallen meer bekend. Harrison wijdt hieraan een apart hoofdstuk. Van *Charadrius vociferus*, de Killdeerplevier (hoofdzakelijk bewerkt door Dr. Orr van de Academie van Wetenschappen in Californië) werden, na een onderbreking van bijna 20 jaar, sinds 1957 weer enkele gevallen bekend. — Bannerman behandelt de Goudplevier zonder subspecifieke aanduiding, wat hij in een voetnoot nader motiveert, met uitgebreide literatuurverwijzingen. Het echtpaar Nethersole-Thompson geeft een uitvoerige uiteenzetting over het broedgedrag. — Van *Pluvialis dominica*, de Kleine Goudplevier, is de Amerikaanse nominatform hoogstens 6 × aangetroffen, de Aziatische vorm *fulva* minstens tweemaal zo vaak — Voor de Zilverplevier handhaaft B. de genusnaam *Squatarola*, voor de Kaspische Plevier (tenminste 3 authentieke gevallen), conform de A.O.U. Checklist, de naam *Eupoda asiatica* en voor de Morinelplevier de genusnaam *Eudromias*. Over de laatste soort zijn aparte bijdragen van Blair (voorkomen in Scandinavië) en van het echtpaar Nethersole-Thompson (broedgedrag). — Van *Chettusia gregaria* zijn er sinds 1860 gegevens over acht verschillende jaren, deels betrekking hebbend op kleine troepjes (maximaal 6 bijeen). — Aan de Kievit worden 16 blz. gewijd met aparte verhandelingen over de trek (van Sir Landsborough Thomson) en broedbedrag en -biologie (van meergenoemd echtpaar). — Van de daarna volgende Recurvirostridae is van de Steltkluut nog steeds slechts 1 broedgeval bekend (uit 1945); over zijn ervaringen met de soort in Spanje schrijft Dr. Blair. Bij de Kluut geeft de Secretaris van de „Royal Society for the Protection of Birds” een overzicht over het hernieuwde broeden in de laatste 20 jaren, terwijl het Vogeltrekstation te Leiden een lijst verstrekte van de 56 in ons land geringde pulli, die in het buitenland werden aangetroffen. — Het deel besluit met de Haematopodidae. De auteur zet uiteen, waarom hij, contra de B.O.U. Checklist van 1952 voor de Britse Scholekster een aparte subspecifieke aanduiding (*occidentalis*) handhaaft. Sir Landsborough Thomson schrijft over de trek in het Britse gebied, waarbij hij in de herfst onderkent: 1. immigratie van IJsland en de Faroer; 2. idem van noordelijk continentaal Europa naar zuidelijk Gr. Brittannië; 3. W. en Z.W. gerichte verplaatsingen binnen het Britse gebied, waaraan veel eigen vogels deelnemen en 4. enige emigratie van eigen vogels naar zuidelijker landen. Het

gedeelte over broedgedrag en broedbiologie is verzorgd door Mr. Nethersole-Thompson. Van de 23 gekleurde platen van de hand van wijlen Lodge verdient naar referents mening vooral no. 10 (Poelruiter) speciale vermelding.

C. G. B. ten Kate.

De waarnemingskaarten

Na een jaar praktijk willen wij u eens inlichten over de gang van zaken bij de nieuwe wijze van inzenden van waarnemingen door middel van de waarnemingskaarten.

De hoeveelheid binnengekomen kaarten was ver boven de verwachting; over 1961 werden ruim 1200 kaarten ontvangen en de stroom gaat nog steeds door op het moment dat dit geschreven wordt. Verreweg de meeste leden hebben vertrouwen gehad in het initiatief en hebben spontaan kaarten besteld en hierop hun waarnemingen ingezonden. Sommigen waren zeer actief en deden verdienstelijk werk door van een bepaald gebied per soort kaarten in te vullen, waardoor een volledig overzicht werd verkregen van het broedvogelbestand van dit gebied in 1961. Wij hopen dat dit enige jaren achtereen zal worden volgehouden, opdat wij kunnen vaststellen of het bestand voor- of achteruitgaat.

De vraag die in de loop van 1961 het meest gesteld werd, luidde: „Welke waarneming is nu belangrijk en welke niet?” Op deze vraag kan in zijn algemeenheid geen antwoord worden gegeven, omdat het een kwestie is van ornithologische ondergrond. Gelukkig heeft men thans aan de „Avifauna van Nederland”, verschenen in *Ardea* 1962, No. 1 en tevens als afzonderlijk boekwerk, uitgave E. J. Brill, Leiden, een goede leidraad. Daarin kan men vinden welke plaats een soort in de Nederlandse Avifauna inneemt, aangevuld met trekdata. Uit de tekst kan men voor zich zelf opmaken of een bepaalde waarneming waarde heeft. Onmiddellijk laten wij er echter op volgen, dat het centrale landelijke kaartstelsel van de Commissie voor de Nederlandse Avifauna geen verzameling is van kaarten van dwaalgasten of van gevallen met extreme data. Met een variatie op een bekend spreekwoord luidt het parool: „Beter 10 vogelkaarten in de bak dan één achter de hand gehouden”.

Van de hierna genoemde broedvogels weten wij eigenlijk te weinig en de Commissie voor de Nederlandse Avifauna roept uw medewerking in om van deze soorten de broedgevallen per kaart te melden:

Krakeend	Dwergstern	Vuurgoudhaantje
Pijlstaart	Kerkuil	Bonte Vliegenvanger
Kuifeend	Kleine Bonte Specht	Grauwe Gors
Tafeleend	Boomleeuwerik	Ortolaan
Sperwer	Duinpieper	Geelgors
Blauwe Kiekendief	Grauwe Klauwier	(W. Nederland)
Grauwe Kiekendief	Zwarte Roodstaart	Appelvink
Kwartel	Blauwborst	Putter
Houtsnip	Fluiter	Europese Kanarie